

LIELAIS DZINTARS

LIEPĀJAS KONCERTZĀLE

Sestdiena, 27. septembris, plkst. 18.00
Liepājas koncertzāle "Lielais dzintars"

PJĒRAM BULĒZAM 100. SINFONIETTA RĪGA

PROGRAMMA

I daļa

Anthèmes II (1997)

vijolei un elektronikai

Magdalēna GEKA (vijole)

II daļa

Répons (1981)

kamerorķestrim ar sešiem perkusiju
solistiem un elektroniku

Piedalās:

Sanita GLAZENBURGA — klavieres

Roberts FLAICS — klavieres

Lišī SPEDIKATO — arfa

Fransuāza RIVALĀNA — cimbala

Elvijs ENDELIS — zvaniņi un ksilofons

Guntars FREIBERGS — vibrofons

SINFONIETTA RĪGA

Diriģents Normunds ŠNĒ

Pjērs KARĒ — IRCAM elektronika

Silvēns KADĀRSS — IRCAM skaņas difūzija

Part I

Anthèmes II (1997)

for violin and live electronics

Magdalēna GEKA (violin)

Part II

Répons (1981)

for a chamber orchestra with six percussion
soloists and live electronics

Artists:

Sanita GLAZENBURGA — piano

Robert FLEITZ — piano

Lucy SPEDICATO — harp

Françoise RIVALLAND — cymbalum

Elvijs ENDELIS — glockenspiel
and xylophone

Guntars FREIBERGS — vibraphone

SINFONIETTA RĪGA

Conductor Normunds ŠNĒ

Pierre CARRÉ — IRCAM live electronics

Sylvain CADARS — IRCAM sound diffusion

"Vētra ir norimusi. Niknās debesis skaidrojas. Viļņi atkāpjas. Pjērs Bulēzs kļūst par pagātnes tēlu," tā **Pjēra BULĒZA** (1925–2016) simtgadē raksta muzikologs Pols Grifitss (*Griffiths*), kurš pirmo reizi komponista darbību pētīja jau pirms piecdesmit gadiem.

Bulēzs pieteica sevi ideju un ierosmju pilnajos pēckara gados līdzās citiem sava laika komponistiem vizionāriem. Karlheincs Štokhauzens (*Stockhausen*) eksperimentēja ar agrīno elektroniku, Džons Keidžs (*Cage*) veidoja hepeningus, kas bija pretrunās vispārpieņemtajiem mūzikas rāmjiem, Mortons Feldmans (*Feldman*) rakstīja mūziku teju bez laika, bet Lučāno Berio eksperimentēja ar skaņu un vārdu daudznozīmību un neparastām instrumentspēles vai balss tehnikām.

Gana primitīvi, toties asprātīgi būtu teikt, ka tikmēr Bulēzs dusmojās, jo, nūdien, mūzikas vēsturē dzirdēts gana daudz par kritisko komponistu, kuram neviens dižgars nebija svēts un kas lūkoja triekt dubļos visu, kas nebija viņa gaumē. Piemēram, 1952. gadā viņš raksta, ka mūziķis, kas nav līdz kaulam sapratis dodekafonijas nepieciešamību, ir bezjēdzīgs. Tomēr tas drīzāk raksturo visa laikmeta garu — pēckara izmisumu un vēlmi rast radikāli atšķirīgus veidus, kā dzīvot un radīt pēc nupat piedzīvotajām šausmām.

Viņa devums krietni sniedzas pāri viņa jaunības kategoriskumam: 70. gados viņš dibina mūzikas pētniecības centru IRCAM (*Institut de recherche et coordination acoustique/musique*), kas kļuvis par vienu no galvenajiem mūzikas zinātniskās izpētes centriem pasaulē, viņa vadībā dzimst joprojām spilgtais laikmetīgās mūzikas ansamblis *Ensemble Intercontemporain*, viņa skaņdarbi tie-

'The storm has passed. The furious sky is clearing. The waves abate. Pierre Boulez is becoming a figure of the past,' – these words were dedicated to **Pierre BOULEZ** (1925–2016) on his centenary by musicologist Paul Griffiths, who started studying the composer's work fifty years ago.

Boulez made himself known in the post-war years, a period rich in ideas and initiatives, alongside other visionary composers of his time. Karlheinz Stockhausen experimented with early electronics, John Cage created happenings to confront the generally accepted boundaries in music, Morton Feldman wrote music with barely any presence of time, while Luciano Berio experimented with the ambiguity of sounds and words and unusual instrumental and vocal techniques.

It would be a rather primitive, yet not unfair presumption that Boulez spent this time being angry, as enough has been said in music history of the critical composer who disregarded all authorities and was looking to obliterate anything that was not to his own liking. For example, in 1952, he stated that any musician who has not truly understood the need for dodecaphony is utterly useless. However, this was rather typical of the spirit of the era, its post-war despair and desire to find radically different ways to live and create after the horrors recently experienced.

The composer's contributions superseded the categorical nature of his youthful temper: in the 1970s, he founded the IRCAM (*Institut de recherche et coordination acoustique/musique*) music research center, which would become one of the world's leading research centers for music, and under his guidance the still vivid ensemble of contemporary

cas pēc jaunām racionalitātes virsotnēm mūzikas rakstībā, bet idejas pleš laikmeta tehnoloģiskās iespējas. Tam visam līdzās tikpat liela nozīme arī viņa diriģenta karjerai, kas cenšas pārdefinēt 20. gadsimta orķestru institūciju repertuāru. Pjērs Bulēzs nenoliedzami atstājis vienu no spēcīgākajiem pēdējo laiku nospiedumiem mūzikas vēsturē.

Viņa agrīnos darbus raksturo nelokāma pārliecība seriālistībā— tehnikā, kas mūziku pakļauj rūpīgi izplānotām algoritmu sistēmām. Tie ir stūraini, racionāli, pilni degsmes un pārliecības par mūzikas progresu. Tas vērojams, piemēram, *Structures* divām klavierēm, kuru organizācijā skaņaugstumu sistēmas mijiedarbojas ar vienlīdz sarežģītām dinamisko gradāciju, ritma vērtību un pat skārumsu konstruētām ķēdēm. Tomēr vēlīnākie darbi ir gluži citādi. Kā raksta muzikologs Alekss Ross, tie "izstaro dzestru, sudrabotu mirdzumu". Bulēza muzikālā izteiksme meklē simbiozi ar racionalitāti, tas nereti vērsās pret tradīciju un vispārpieņemto. Par spīti cīņai ar juteklisko, viņa mūzikas valoda aprēķinu arhitektūrā atklāj arī dziļu cilvēciskumu.

Komponista augstās analītiskās spējas deva viņam īpašus rīkus citu komponistu rokrakstu tulkošanā. Viņš kļuva par ievērojamu diriģentu, kura interpretācijas izcēlās ar īpašu strukturālo un fakturālo skaidrību. Viņa darbs mūzikas institūciju paspārnē bija īpaši nozīmīgs; ja sākotnēji viņš skaļi paziņoja, ka konservatīvie opernami būtu jāiznīcina, tad dzīves turpinājumā viņš kļuva par to repertuāra paplašināšanas celmlauzi. Tolaik orķestros dominējošajai romantisma mūzikai viņš lika pretī modernismu un savu laikabiedru darbus. Tas ne vienmēr rezonēja klausītājos, bet lēni kustināja iestigušus sabiedrības priekšstatus sevis redzētās

music, Ensemble Intercontemporain, was born. His compositions sought new heights of rationality in music writing, and his ideas expanded the technological potentialities of his time. Alongside these activities, his career as a conductor was equally important, as he attempted to redefine the repertoire of twentieth-century orchestra institutions. Pierre Boulez has undeniably left one of the most powerful recent impressions in the history of music.

His early works are characterized by unwavering conviction in serialism, a technique that exposes music to meticulously planned algorithmic systems. They are angular, rational, full of passion and confidence in the progress of music. This can be seen, for example, in *Structures* for two pianos, where systems of pitch interact with equally complex sequences of dynamic gradations, rhythm values, and even articulations. However, his late works are quite different. According to musicologist Alex Ross, they are 'charged with a bright, cold, hard brilliance.' The musical expression of Boulez is seeking symbiosis with rationality, and it often turns against tradition and the commonly accepted. Despite the struggle with sensuality, his musical language reveals deep humanity in the architecture of calculations.

The composer's exquisite analytical skills provided him with special tools for transposing the manuscripts of other composers. He became a prominent conductor with interpretations distinguished by particular structural and factual clarity. His work at music institutions was particularly important: he initially announced that all conservative opera houses should be destroyed, but, later in life, he became a pioneer in expanding

nākotnes virzienā. Viņa idejas izjauca tā laika institucionālās mūzikas hegemoniju un pavēra ceļu jauna veida radošajam garam.

70. gados Francijas prezidents uztic Bulēzam dibināt **akustikas un mūzikas pētniecības un koordinācijas institūtu** (*Institut de recherche et coordination acoustique/musique*) jeb **IRCAM**. Šobrīd tas kļuvis par vienu no galvenajiem publiskajiem mūzikas zinātniskās izpētes centriem pasaulē un regulāri sadarbojas ar komponistiem, būvējot tiltu starp zinātni un mākslu. Tā darbībā izceļas trīs galvenie virzieni: radīšana, izpēte un zināšanu izplatīšana, ko IRCAM realizē gan koncertsezonas gaitā Parīzē, gan projektos citviet Francijā un ārvalstīs. Institūts katru gadu organizē starpdisciplināru vasaras akadēmiju un festivālu "ManiFeste", kur satikties jaunajiem komponistiem un padziļināt zināšanas meistarklasēs ar pasaules vadošajām mūzikas personībām.

Bulēzs daļrādes otrajā pusē bieži atgriežas pie iepriekšrakstītiem darbiem, lai jau tapušu materiālu ietērtu citā kontekstā. Tā atvasinājumā no *Anthèmes I* solo vijolei top ***Anthèmes II*** (1997) vijolei un reāllaika elektronikai. Nosaukumā saspēlējas vārdi "tēmas" (fr. *thèmes*) un "himna" (angļu *anthem*). Darbs iedvesmots no bērnbībā pieredzētajām norisēm katoļu baznīcā — Lieldienu laikā lasītajās Jeremijas Raudu dziesmās saduras senebreju un latīņu valodas lietojums, kas intonatīvi atgādina divas dažādas skaniskās pasaules. Līdzīgs paņēmieni izmantots *Anthèmes II* vijoles partijas izveidē. Īpaša loma te ir reāllaika elektronikai, tā paplašina solo vijoles skanisko veidolu, sniedzot jaunu iztēles dimensiju. Vijole savienojumā ar to kļūst par "hiperinstrumentu", instrumentam zūd fi-

their repertoires. He proposed modernism and contemporary works instead of Romantic music dominating orchestras repertoires at the time. It did not always resonate with audiences; however, it slowly uprooted public perceptions in the direction of the future he had envisioned. His ideas disrupted the hegemony of institutional music of the era and paved the way for a new kind of creative spirit.

In the 1970s, the President of France entrusted Boulez with establishing the **Institute for Research and Coordination in Acoustics/Music** (*Institut de recherche et coordination acoustique/musique*), or **IRCAM**. Today, it is a key global public research center for music that organizes regular collaborations with composers, thus building a bridge between science and art. Its activities follow three main directions: creation, research, and transmission, which IRCAM implements during the concert season in Paris as well as projects around France and abroad. Every year, the Institute organizes an interdisciplinary summer academy and the ManiFeste festival, where rising composers can meet and expand their knowledge in workshops with the world's leading experts in music.

In the second half of his creative life, Boulez often returned to previously written works to rearrange the material in a different context. Thus, *Anthèmes I* for solo violin resulted in ***Anthèmes II*** (1997) for violin and live electronics. The title merges the notions of 'theme' (fr. *thèmes*) and 'anthem'. Boulez was inspired by observations he had made in the Catholic church as a child: verses of the Jeremiah Lamentations, read during Lent, combine the use of both ancient Hebrew and Latin, a juxtaposition of two

ziskās un cilvēcīgās robežas, un tas skan pārpasaulīgā krāšņumā un kosmiskā vērīenā.

Viens no pirmajiem kompozicionāliem sasniegumiem IRCAM šūpulī bija Pjēra Bulēza **Répons**, kas kļuvis par hrestomātisku 80. gadu darbu. Tas rakstīts lielam kamerorķestrim un sešiem perkusiju solistiem ar piebildi, ka šeit perkusijas traktētas plaši. Līdzās vibrofonam, zvaniņiem un ksilofonam, ko pierasts redzēt orķestra sitaminstrumentu grupā, to pašu funkciju pilda arī divas klavieres, cimbala un arfa.

Elektronikas partiju komponists izstrādājis vienlīdz skrupulozi un ambiciozi — tā triecas pret laikmeta skaņas apstrādes iespējām, kļūstot teju par bākuguni tehnoloģisko spēju attīstībā. Darbs atskaņots reti tā sarežģītības dēļ — tas pieprasa plašu aprīkojumu, īpašas prasības pret telpu un augsti kvalificētus speciālistus, kas spēj precīzi īstenot nepieciešamo.

Nosaukums franču valodā nozīmē "atbilde", un tas šajā darbā raksturo saspēli starp akustisko un elektronisko skaņu lauku. Te liela nozīme telpiskumam, kas spoguļo viduslaiku sponsoros dziedājumus. Ja tolaik saspēle norisinājās starp diviem koriem, kas novietoti dažādās baznīcas pusēs, šajā gadījumā mijiedarbības ansamblis ar skaļruņiem, kas izvietoti visapkārt.

Répons ir tehnoloģiju milzis, sava veida manifests Bulēza ticībai mūzikas nākotnē un IRCAM darbībā.

distinct sonic worlds. A similar technique was used for the violin part in *Anthèmes* II. Live electronics play a special part, expanding the sonic shape of the solo violin and providing a new dimension for imagination. In combination, the violin becomes a 'hyperinstrument' as it loses any physical and human boundaries and resonates in transcendental glory and on a cosmic scope.

One of the first compositional achievements under the IRCAM was Pierre Boulez's **Répons**, which became a crucial work in the context of 1980s music development. It was written for a large chamber orchestra and six percussion soloists, with an important note: percussions should be interpreted liberally. Along with the vibraphone, glockenspiel, and xylophone, typically seen in the percussion section of an orchestra, the same functions are performed by two pianos, a cymbalum, and a harp.

The composer developed the electronics part with equal meticulousness and ambition — it crashes against the sound processing capabilities of the era, becoming almost a beacon for the development of technology. The work is rarely performed due to its complexity, as it requires a wide range of equipment and has specific requirements for the room as well as highly qualified specialists who are able to accurately implement all of its conditions.

The French name meaning 'response' embodies the interplay between the fields of acoustic and electronic sound in this work. The importance of space in the performance reflects Medieval traditions of responsorial singing — originally, the alternation took place between two choirs on different sides of the church,

PAR MŪZIĶIEM

Magdalēna GEKA ir latviešu vijolniece, viena no spožākajām un aktīvākajām jaunās paaudzes mūziķēm, daudzu starptautisku konkursu laureāte. Viņa uzstājusies Eiropas lielākajās koncertzālēs, tostarp Francijā, Vācijā un Lielbritānijā. Ieguvusi maģistra grādu Parīzes Nacionālajā augstākajā mūzikas un dejas konservatorijā vijoles un kameransambļa specialitātē, spēlējusi *Kremerata Baltica* un Francijas Radio filharmoniskajā orķestrī, bet kopš 2022. gada ir izcilā franču stīgu kvarteta *Akilon* pirmā vijolniece. No 2024. gada — arī Valsts kamerorķestra *Sinfonietta Rīga* koncertmeistare. Regulāri sadarbojas ar mūsdienu komponistiem un pirmatskaņo to mūziku gan Latvijā, gan ārvalstīs.

Pianiste **Sanita GLAZENBURGA** bieži sadarbojas ar *Sinfonietta Rīga*, izpildot klavieru partijas dažādos laikmetīgās mūzikas skaņdarbos. Viņa bijusi starptautisku pianistu konkursu laureāte, šobrīd strādā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas koncertmeistaru katedrā. Sadarbojas ar pianistu Juri Žvikovu, ar kuru duetā aktīvi atskaņo latviešu jaunāko mūziku un veicina tās popularitāti.

Amerikāņu pianista **Roberta FLAICA** radošā darbība izveidojusies starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropu. Viņš studējis gan prestižajā Džuljārdā skolā, gan Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, ir vairāku konkursu laureāts ar plašu, starptautisku koncertpieredzi, taču šobrīd Roberts turpina izglītības ceļu doktorantūrā Sibēliusu akadēmijā

but in this case, the ensemble interact with speakers all around them.

Répons is a technological masterpiece, a kind of manifesto for Boulez's faith in the future of music and the activities of IRCAM.

THE MUSICIANS

Magdalēna GEKA is a Latvian violinist, one of the brightest and most active musicians of the new generation, laureate of numerous international competitions. She has performed in the largest concert halls all over Europe, including France, Germany, and Great Britain. She holds a Master's degree in Violin and Chamber Music from the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, has played in *Kremerata Baltica* and the *Orchestre Philharmonique de Radio France*, and has been the first violin of the French string quartet *Akilon* since 2022. Since 2024, she has also been the principal violinist of the State Chamber Orchestra *Sinfonietta Riga*. She regularly cooperates with contemporary composers and premieres their music both in Latvia and abroad.

Pianist **Sanita GLAZENBURGA** often collaborates with *Sinfonietta Riga*, performing piano parts in various compositions of contemporary music. She has been a laureate of international piano competitions and currently works in the Accompanist Department of the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music. She duets with pianist Juris Žvikovs performing and promoting new Latvian music.

Somijā. Jau vairākus gadus viņš regulāri uzstājas Latvijā, kur līdzās solokoncertiem veido arī improvizatoriskas performances un starpdisciplinārus priekšnesumus. 2024. gadā izdevniecībā "Skani" iznācis viņa tvarts *The Silent Voice* ar Baltijas komponistu opusiem klavierēm solo.

Lisī SPEDIKATO ir franču arfiste, studējusi Hamburgas Mūzikas un teātra akadēmijā. Interpretē gan romantisma laikmeta, gan mūsdienu mūziku.

Fransuāza RIVALĀNA ir franču perkusioniste un cimbaliste. Ilgstoši sadarbojusies ar grieķu komponistu Žoržu Apergi (*Aperghis*), kā arī iestudējusi neskaitāmus citu eksperimentālās mūzikas komponistu darbus.

Elvijs ENDELIS ir spožs Latvijas jaunās paaudzes sitaminstrumentālists, kļuvis par prestižā *Yamaha Music Foundation of Europe* konkursa uzvarētāju. Kopā ar sitaminstrumentālistu ansambli *Perpetuum ritmico* nominēts Lielajai mūzikas balvai. Regulāri sadarbojas ar nozīmīgākajiem Latvijas orķestriem, uzstājas arī kā kameramūziķis un piedalās dažādos eksperimentālos mūzikas projektos.

Guntars FREIBERGS ir viens no spilgtākajiem Latvijas sitaminstrumentālistiem, studējis Strasbūras konservatorijā, maģistra grādu guvis Lincas Antona Bruknera universitātē. Kā solists uzstāties ar orķestriem Latvijā, Vācijā, Bulgārijā un Čehijā, guvis Grand Prix sitaminstrumentālistu konkursā Itālijā 2011. gadā,

The creative work of American pianist **Robert FLEITZ** has developed between the United States and Europe. He studied at both the prestigious Juilliard School and the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music, has been a laureate of several competitions, has extensive international concert experience, and Robert is currently pursuing a doctoral degree at the Sibelius Academy in Finland. For several years, he has been a regular performer in Latvia, and, apart from solo concerts, he also participates in improvisational and interdisciplinary performances. In 2024, the publisher Skani released his record *The Silent Voice*, containing opuses for solo piano by various Baltic composers.

Lucie SPEDICATO is a French harpist who studied at the Hamburg Academy of Music and Drama. She interprets both Romantic-era and contemporary music.

Françoise RIVALLAND is a French percussionist and cymbalist. She has a long collaboration with Greek composer Georges Aperghis and has performed numerous works by other composers of experimental music.

Elvijs ENDELIS is a brilliant Latvian percussionist of the younger generation who has won the prestigious Yamaha Music Foundation of Europe competition. He was nominated for the Latvian Grand Music Award as part of the percussion ensemble Perpetuum Rhythmico. He frequently collaborates with the largest Latvian orchestras, performs as a chamber musician, and participates in various experimental projects.

bet 2023. gadā saņēmis Latvijas Lielo mūzikas balvu par izcilu sniegumu gada garumā. Docētājs vairākās mūzikas skolās un JVLMA.

Pjērs KARĒ ir mūziķis un matemātiķis, kurš ieguvis grādu kompozīcijā, instrumentācijā un mūzikas zinātnē Parīzes Nacionālajā augstākajā mūzikas un dejas konservatorijā, kā arī doktora grādu IRCAM Mehānikas un akustikas programmā. Savā darbībā pievērsies transdisciplinārai mākslai, apvienojot mūziku un vizuālo mākslu. Patlaban eksperimentē ar klasisko instrumentu paplašināšanu caur dažādu hibrīdierīču izmantojumu, kas spētu nojaukt robežas starp akustisko un elektronisko mūziku.

Silvēns KADĀRSS ir akustikas inženieris, absolvējis Parīzes Nacionālo mākslas un amatniecības konservatoriju un ieguvis maģistra grādu IRCAM programmā mūzikas zinātnē un tehnoloģijās 2006. gadā. Drīz pēc tam viņš pievienojās skaņu inženierijas departamentam IRCAM centrā, kur piedalījies laikmetīgās mūzikas telpiskošanas un difūzijas izpētē un realizācijā.

Guntars FREIBERGS is one of the most prominent Latvian percussionists. He studied at the Conservatoire de Strasbourg and received his Master's degree at the Anton Bruckner Private University in Linz. As a soloist, he has performed with orchestras in Latvia, Germany, Bulgaria, and the Czech Republic, won the Grand Prix at a percussionist competition in Italy in 2011, and, in 2023, he received the Latvian Grand Music Award for Outstanding Achievements Throughout the Year. He is a lecturer at several music schools and the JVLMA.

Pierre CARRÉ is a musician and mathematician who holds a degree in Writing, Orchestration, and Musicology from the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, as well as a research PhD from IRCAM's affiliate program in Mechanics and Acoustics. In his work, he focuses on transdisciplinary art, combining music and visual arts. Currently, he is seeking to extend the possibilities of the classical instrumentarium and blur the boundaries between acoustic and electronic music through the artistic implementation of various hybrid devices.

Sylvain CADARS is an acoustic engineer. He holds a degree from the Conservatoire national des arts et métiers, which he completed in 2006 with a Master's degree in Sciences and Technologies for Music at IRCAM. Soon afterwards, he joined IRCAM's Department of Sound Engineering, where he has been participating in the research and implementation of the principles of spatiality and diffusion in contemporary music.

Valsts kamerorķestri **SINFONIETTA RĪGA**, kā viņi paši teic, raksturo "jaunatklājēja prieks un neatturama vēlme palūkoties aiz notikumu horizonta". Kopš orķestra dibināšanas tā mākslinieciskais vadītājs un diriģents ir **Normunds ŠNĒ**. Savās koncertprogrammās *Sinfonietta Riga* izzina baroka un Vīnes klasicisma muzikālo mantojumu, tāpat kā neizsīkstoši raugās jaunās mūzikas virzienā. Orķestris ik gadu pasūtina jaundarbus latviešu komponistiem un regulāri koncertos līdzās klasikai ievij arī laikmetīgo mūziku. Orķestra sniegums novērtēts ar gan ar pasaulē prestižo *Grammy* balvu, gan vairākas reizes ar Latvijas augstāko apbalvojumu akadēmiskajā mūzikā — Lielo mūzikas balvu.

Normunds ŠNĒ līdztekus diriģēšanai ilgus gadus muzicēja dažādos kameransambļos un uzstājās kā solists. Pasniedzis obojas spēli un skaņu režiju Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā. Savulaik Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra diriģents un Liepājas Simfoniskā orķestra viesdiriģents. Iestudējis un vadījis izrādes Latvijas Nacionālajā operā. Latvijas Lielās mūzikas balvas divkārtējs laureāts. Laikmetīgās mūzikas nepārspējams interprets un jaundarbu tapšanas rosinātājs. Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. Aizrautīgs radioamatieris un izcils audioproducents.

Tekstu sagatavoja
Ernests Valts Circenis

The **State Chamber Orchestra SINFONIETTA RIGA** associate themselves with the joy of discovery and an unstoppable desire to look beyond. Since its founding in 2006, the Orchestra have been led by conductor **Normunds ŠNĒ**. In their concert programs, Sinfonietta Riga explore the musical heritage of the Baroque period and the Viennese School, and they are continuously exploring new music as well. Each year, the orchestra commissions new works from Latvian composers and regularly perform contemporary pieces alongside classical music. The orchestra's performances have been awarded with both the prestigious *Grammy* and several Latvian Grand Music Awards, the highest award in Latvian academic music.

In addition to a long career in conducting, **Normunds ŠNĒ** has performed in various chamber ensembles and as a soloist. He has taught the oboe and sound directing at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music. He was once the conductor of the Latvian National Symphony Orchestra and a guest conductor of the Liepāja Symphony Orchestra. Šnē has staged and conducted performances at the Latvian National Opera. The two-time laureate of the Latvian Grand Music Award is an outstanding interpreter of contemporary music and an instigator of the creation of new works. He is also a Commander of the Order of the Three Stars, an avid radio amateur, and an outstanding audio producer.

Prepared by Ernests Valts Circenis